

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:55
מוצאי שבת.....8:27
שיעורים כסדרן
נ"ך.....הושע ח"ט'
בבלי.....יבמות י"ט
ירושלמי.....בבא מציעא כ'
תוספתא.....חולין ז'
רמב"ם.....טומאת צרעת ה'

פרשת שמעי, פרשת פרה, עברכים חודש ניסן, כ"ג אדר ב', שעת תשפ"ב לפ"ק
שעה 11, גליון 30 (545)

מוהרא"ש דערציילט

מ'בעט, מ'שרייט, און מ'רעגט זיך

די מדה פון ותרגות, צו מוותר זיין און נאכגעבן פאר א צווייטן, איז גאר א גוטע און געבענטשטע זאך. ווען א איד איז זוכה זיך איינצוקויפן די וויכטיגע מדה, ווער ער זיך איינשפארן אסאך צרות אין לעבן, סיי ווען מ'האט צוטון מיט די ווייב און קינדער, צי ווען מ'האט צוטון מיט שכנים און משפחה, מיט אידן אין שול, אדער מיט סיי וועמען, און אפילו ווען מ'האט צו טון מיט זיך אליין, דארף מען אלעמאל מוותר זיין. ווער עס איז מוותר - דער געווינט. ביים רבי'ן איז געווען א גרויסער יסוד די מדת התרגות. דער רבי האט האט זיך קיינמאל נישט גע'עקשנט' אויף קיין שום זאך, ווען איינער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן אז מ'זאל טון אזוי און אזוי, האט דער רבי אלץ מסכים געווען צו וואס יענער האט געזאגט, צום סוף האט זיך אבער אלעמאל אויסגעפירט דעם רבי'נס רצון. עס איז באקאנט אז דער רבי האט נישט געוואלט אז מ'זאל אים באדיינען פאר אומזיסט, אפילו ווען אנשי שלומינו האבן געוואלט באדיינען דעם רבי'ן, האט אבער דער רבי זיך געדונגען א שמש וואס זאל אים באדיינען, און האט יענעם געזאגט א געהאלט. איינמאל איז איינער פון אנשי שלומינו אריינגעקומען צום רבי'ן און האט געזען אז די גאנצע הויז איז פול מיט <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, דער אייבערשטער האט געהייסן אז פיש מעג מען עסן נאר אויב עס האט "סנפיר - פלוס פעדערן" וואס מיט דעם שווימט ער, און אויך "קשקשת - שופין", וואס זענען ווי א פאנצער אויף זיין גוף.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן 1), ווען א איד וויל תשובה טון, ער וויל זיין אן ערליכער איד, דארף ער זיין "בקי ברצוא ובקי בשוב", פון איין זייט דארף מען פרובירן צו טון ווי מער גוטס, אריינכאפן ווי מער תורה ומצוות ומעשים טובים, און זיך צוריק האלטן פון עבירות. אבער פון די אנדערע זייט מוז מען זיך זייער שטארקן, אז אפילו עס גייט נישט ווי מען וויל, אפילו מען פאלט דורך און מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און דער יצר הרע קומט גלייך צוגרעכען דעם מענטש, "דו ביזט שוין גארנישט ווערד, דו וועסט שוין מער נישט זיין קיין ערליכער איד", טאר מען זיך נישט לאזן פון אים, זיך האלטן זייער שטארק, "איך בין טאקע דורכגעפאלן, אבער דער אייבערשטער האט מיר נאך אלץ ליב, ער ווארט נאך אויף מיר, איך קען נאכאלץ צוריק קומען צו אים. איך וועל מיר אויסרעדן דאס הארץ פאר אים, איך וועל תשובה טון, און איך בין שוין צוריק ביים אייבערשטן".

דוד המלך זאגט אין תהלים (קל"ט, ח) "אם אפק שמים שם אמה, ואציעה שאול הנגף", ווען א מענטש פליעט אין הימל, ער איז נאנט צום אייבערשטן, ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין, זאל ער געדענקען אז דער אייבערשטער איז נאך העכער און גרעסער, ער דארף אלץ פרובירן צו ווערן נאך בעסער און נאך בעסער, עס האט נישט קיין שיעור. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך געדענקען "ואציעה שאול הנגף", אפילו מען איז שוין אראפגעפאלן טיף אין שאול תחתית, נישט קיין חילוק ווי ווייט מען איז געפאלן, איז דער אייבערשטער אויך דארט מיט'ן מענטש, מען קען זיך געבן א דריי אויס און זיך אויסגיין דאס הארץ צום אייבערשטן, און מען איז שוין צוריק ביי אים.

דאס איז דער פסוק אונז מרמז דא; אידישע קינדער זענען צוגעגליכן צו פיש, ווי דער פסוק זאגט (בראשית מה, טו) "וידיגו לרב בקרב הארץ", און די אידן דארפן שווימען אין וואסער, וואס דאס גייט ארויף אויף לערנען תורה, ווי דער פסוק זאגט (ישעי נה, א) "הוי כל צמא לכו למים", און אויך תפלה ווערט אנגערופן וואסער, ווי דער פסוק זאגט (איכה ב, יט) "שפכי כמים לבך נכח פני ה'", קומט אויס אז א איד איז ווי א פיש וואס דארף שווימען אין תורה און תפלה.

דער איד דארף אבער האבן "סנפיר וקשקשת", פון איין זייט "סנפיר - פלוס פעדערן" צו קענען גוט שווימען, צו קענען אריינכאפן אסאך מצוות ומעשים טובים, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך האבן, "קשקשת - שופין", דאס מיינט אז ער דארף האבן א פאנצער, זיך נישט צו לאזן צוגרעכען פונעם יצר הרע קיינמאל נישט, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער געפינט זיך.

חז"ל זאגן (נה"א, ב): אויב מען זעט אז די פיש האט "קשקשת - שופין", איז זיכער אז עס האט "סנפיר - פלוס פעדערן", דאס איז מרמז אז דער עיקר איז דער פאנצער, דער עיקר דארף מען זיך נאר זייער שטארקן און נישט ווערן צוגראכן פון קיין שום זאך, און אויב מען שטארקט זיך, וועט שוין דער אייבערשטער העלפן, אז מען וועט זיך צוהערן צו די צדיקים, וואס לערנען דעם וועג ווי אזוי צו שווימען אין "ים החכמה" און זיין נאנט צום אייבערשטן.

(תוך הנחל שמני תשס"ט)

א גוט ווארט

נישט אראפ; דאס וואס איר שרייבט אז איר קענט זיך נישט איינהאלטן, איר קענט זיך נישט קאנטראלירן, איר טוט נישט גוטע זאכן - דאס מיינט נישט אז איר זענט שלעכט, דאס מיינט נישט אז איר זענט קראנק; דאס איז די מלחמה וואס יעדע איד גייט אריבער, יעדער איינער האט שווערע ביטערע נסיונות, אמאל קען מען זיך נישט שטארקן, מען פאלט אראפ, מען טוט נארישקייטן, מען קוקט עבירות וכו' - דארף מען אבער געדענקען זיך אויפצושטעלן, אזוי ווי צדיקים האבן געזאגט: "א פאטש פאר מיר, א פאטש פאר דיר - דער עיקר איז ווער וועט געבן דעם לעצטן פאטש"; אזוי ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, היינט האט דער יענעם אפגעטון, מארגן קומט יענער און געבט אים צוריק, אזוי גייט דאס אהער און אהין, ווער איז דער געווינער? דאס זעט מען ביים סוף. אזוי איז אויך ברוחניות, דאס גאנצע לעבן איז איין שטיק מלחמה, דער עיקר איז מען טאר נישט אויפגעבן, מען דארף געדענקען דער אייבערשטער האט מיד ליב, דער אייבערשטער ווארט איד זאל אים איבערבעטן, איד זאל תשובה טון. איר דארפט נישט קיין טערעפי, טערעפי איז איין גרויסע דמיון; עס העלפט נישט, עס איז א וועג פון מאכן געלט און חוזק מאכן פון צעבראכענע מענטשן. נעמט די עצות און שכל פון רבי'ן - וועט איר אנהויבן שפירן א טעם אין לעבן; די עצות פון רעדן צום אייבערשטן, אים בעטן יעדע זאך, און די עצות פון דאנקען דעם אייבערשטן, אויפזוכן גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער טוט, און אים דאנקען; דאס איז די שטערקסטע טערעפי, די בעסטע עצות. (עצות אמונה צו תשפ"ב)

פְּרִשֶׁת פָּרָה, וְוָאס מײַנט עֵס פֿאַר אונז ?

בְּעֻזַּת ה' יתְבָרַךְ

עֶרְב שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרִשֶׁת כִּי תִשָּׂא-פָרָה, י"ז אָדָר, שְׁנַת תש"פ לַפְּרָט קָטָן לְכַבֵּד דִּי חֲשׂוּבֵעַ חֲבוּנָה תַלְמִידֵי הַיְכָל הַקּוֹדֶשׁ בְּרִסְלָב בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֶשׁ, ה' עֲלֵיהֶם יִחְיוּ.

איך שרייב אייך אפאר ווערטער, דאס זאלט איר לערנען צוזאמען ביי שלוש סעודות.

איך וויל אייך זייער בעטן אז בשעת מען לערנט פאר זאל מען נישט שמועסן; עס דארף זיין שטיל, מען דארף זיצן מיט גרף ארץ, נאר אזוי קען מען מקבל זיין די גוטע עצות.

די וואך שבת איז זייער א גרויסער שבת, מען ליינט די פרשה פון טהרת ישראל, די פרשה פון פרה אדומה; מיט דעם איז מען מקיים (הושע יד, א): 'וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתַיִנו', דאס איז די הַכְנָה צו קענען מקבל זיין דעם הייליגן יום טוב פסח, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ער): "אחר פורים קורין פרשת פרה שהיא הַכְנָה לַפֶּסַח, כִּי פְּרִשֶׁת פָּרָה קוֹרִין כְּדִי שִׁהְיוּ נְדָרִין לְעִשׂוֹת הַפֶּסַח", ווי אזוי איז מען זיך מטהר פון טמאת מת? דורך: 'וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתַיִנו', מיט'ן רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (הושע, עס): "קחו עמכם דברים ושבו אל ה', אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב, ונשלמה פרים שפתינו"; אז מען רעדט צום אייבערשטן, מען דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער, דורכדעם ווערט מען ריין פון אלעס אויף וואס מען דארף תשובה טון, און דער אייבערשטער איז מוחל אויף אלעס.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס הייסט 'התבודדות'; א מענטש זאל גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף אים. ווען א מענטש זאגט פאר'ן אייבערשטן אז ער וויל זיין ערליך; ער וויינט צו אים: "רבונו של עולם, וואס זאל איך טון אז דער יצור הרע ווארפט מיר אראפ נאכאמאל און נאכאמאל? וויפיל מאל איך נעם זיך פאר צו זיין וואויל פאל איך נאכאמאל אראפ!" דורכדעם נעמט ער אראפ פון זיך אלע ענושים; דער אייבערשטער איז אים מוחל און נעמט אים צוריק. כּפֿרַט א מענטש וואס דער יצור הרע האט אים געפאנגען אין זיין נעץ, ער זינדגט אין די מאוסע צביה פון פגם הברית, זאל ער נעמען די עצת פון התבודדות און זאגן דעם אייבערשטן וואס ער וויל באמת טון, ער זאל זאגן: "רבונו של עולם, באמת וויל איך זיין ערליך, ריין און הייליג, אבער עס גייט מיר נישט, איך האלט אין איין אראפפאלן אין די צביה פון פגם הברית רחמנא לצלן, עס איז מיר נמאס דאס לעבן"; ווען מען טוט דאס, מען קומט צום אייבערשטן און מען גיסט זיך אויס דאס הארץ, נעמט דער אייבערשטער אלע זיינע תפילות און ער איז זוכה דורכדעם אויסצומעקן אלע קליפות ומחיתים וואס ער האט באשאפן דורך זיינע מעשים.

איך וויל אייך מחזק זיין איר זאלט לערנען יעדן טאג; יעדער זאל לערנען זיינע שיעורים פסדרן על פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (שיחות הר"ן, סימן טו), אביסל חומש רש"י מיט'ן תרגום, אביסל משניות און אסאך בלעטער גמרא. גמרא פארברענט דעם יצור הרע; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על פני כח בלמוד התלמוד להכניע אותה," 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדליך אין פגם הברית, ווען מען לערנט גמרא איז מען מכניע די קליפה; דערפאר האט דער סמ"ק מ"ם זייער מרא פון א דף גמרא, אלעס וועט ער לאזן דעם מענטש טון, אבי נישט עפענען א גמרא.

איך בין נאך נישט געווען ביי אייך אין שול אין ירושלים, אבער מיין הארץ איז מיט ענק; איך טראכט פון ענק און איך בעט פאר ענקער הצלחה. מיט'ן אייבערשטן'ס הילף, ווען איך וועל זיין אין ארץ ישראל וועל איך קומען צו אייך זיך מחזק זיין אינאיינעם.

(צטוה אמינה כי תשא תש"פ)

רויף. ער האט זיך זייער דערשראקן ווייל דער רבי האט דאן געליטן פון א לונגען אנטצינדונג, וואס רויף איז געווען פאר דעם ממש סכנת נפשות. ער האט גלייך געזען אז דאס קומט פון עפעס וואס האט צוגעברענט אויפ'ן אויוון, ער האט עס גלייך אראפגענומען און געעפנט די טירן און פענסטער אז די הויז זאל זיך אויסקלופטערן. דער שמש איז געזיצן אין די זייט און געדרומלט, און דער איד האט אנגעהויבן שרייען אויף אים פארוואס ער געבט נישט אכטונג, פארוואס ער טוט נישט זיין ארבעט ווי עס דארף צו זיין, מען צאלט אים דאך ער זאל אכטונג געבן אויפ'ן רבי'ן, און ער ווייסט דאך אז דער רבי ליידיט אויף די לונגען, און דא זיצט ער און ער דרימלט?!

דערנאך איז ער אריין אינעווייניג צום רבי'ן, און געזען ווי דער רבי ליגט אין בעט מיט א רואיגקייט אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט. האט ער געפרעגט דעם רבי'ן פארוואס ער האט נישט געבעטן דעם שמש ער זאל אכטונג געבן און אויסקלופטערן די שטוב. האט אים דער רבי געענטפערט: "די ערשטע מאל בעט מען, די צווייטע מאל שרייט מען, און די דריטע מאל רעגט מען זיך; און אזוי ווי איך האב נישט געוואלט אנקומען צו די דריטע, האב איך נישט אנגעהויבן מיט די ערשטע..."

דאס איז א געוואלדיגע לימוד פאר אונז, ווען א מענטש ליידיט פון א צווייטן, מיינט ער אז ער וועט יענעם גוט אריינזאגן און מיט דעם וועט זיך עס ענדיגן. דער אמת איז אבער אז דאס קען אריינציען אין א שווערע מחלוקת פון וואס יעדער איינער וועט נאר לייזן. א קלוגער מענטש געבט נאך שוין גלייך ביים ערשטן מאל, און מיט דעם איז אלעס געענדיגט.

די מדה פון ותרנות קומט צווייט אין יעדן הינזיכט אין לעבן. אפילו ביי זיך אליין איז דא אמאל וואס א מענטש פארלאנגט פון זיך מער פון וויפיל ער קען, און נאכדעם ווען ער קען נישט אויספירן אלע זיינע רצונות, ווערט ער זייער צעבראכן דערפון, ער ווערט גערעגט אויף זיך אליין, און דאס ברענגט נישט קיין שום גוטס. דארף מען זיין א ותן אויף זיך אליין, צו פארשטיין די אייגענע שוואכקייטן, און וויסן אז נישט אלעמאל קען מען אנקומען צו טון אלעס וואס מען וויל. נישט גערט, א איד דארף זיך שטארקן און זיך פרייען מיט די גוטע זאכן וואס ער האט, ער זאל זיך אליין ארויפקוקן אז ער איז זוכה צו דאווענען און לערנען אביסל, און אריינזאגן מצות ומעשים טובים.

ווען עס קומט צו שלום בית איז אויך די וויכטיגסטע זאך צו זיין א ותן, ווען איינער פון די צוויי, דער מאן אדער די ווייב, ווילן נישט נאכגעבן, נאר זיי רודפ'ן דעם צווייטן ביז'ן סוף, דאן וועט פאסירן איינס פון די צוויי זאכן, אדער וועט דער צווייטער ווערן אזוי צעדריקט און צעקלאפט ביז ער וועט חס ושלום כאפן א געווען צוזאמבראך, אדער וועלן די קריגערייען פירן צו א גט רחמנא ליצלן, און אויף ביידע פעלער וועלן ביידע לייזן, און דאס מערקסט וועלן לייזן די קינדער. ווען א מענטש האט אבער שכל און איז מוותר, שפארט ער זיך אויף פילע צרות.

אזוי אויך ווען עס קומט צו די קינדער, כאטש וואס מען דארף טאקע מחנך זיין די קינדער און זיי לערנען דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך צו פירן, דארף דאס אבער צוגיין אויך מיט אסאך סבלנות און ותרנות, ווייל אויב גייט מען מיט די קינדער מיט א שטארקע עקסטרעם, קען מען חס ושלום פארלירן די קינדער. ווען עס קומט צו שכנים זעט מען דאס גאר שטארק, אז נאר מיט'ן מוותר זיין קען מען מצליח זיין. מענטשן צוקריגן זיך מיט די שכנים פאר קליינע נארשקייטן, ווייל ער האט געלייגט דעם מיסט זעקל דא אדער דארט, ווייל ער האט געלייגט זאכן אינדרויסן נישט וואו ער וואלט עס געדארפט צו לייגן, אדער צוליב אנדערע קליינע זאכן. און מען כאפט נישט אז מיט א שכן דארף מען זיין גוט, מען וואוינט דאך אין איין הויז מיט יענעם, טיר ביי טיר, און פון זיין צעקריגט וועט נאר ארויסקומען שלעכטס פאר ביידע. מיט דעם וואס מען מוותר זיין פאר יענעם, וועלן ביידע נאר פארדינען.

וואויל איז דעם מענטש וואס האט שכל און איז מוותר פאר יעדן איינעם, ער זוכט נאר אז יענעם זאל זיין גוט און וואויל, דעמאלט וועט אים אליין אויך גיין גוט, און פארקערט איינער וואס זוכט נאר זיין אייגענע טובה און נישט יענעם'ס, דעם וועט פאר אים אליין אויך נישט זיין גוט. וואויל איז דעם וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן ער זאל ארויסרייסן פון זיך זיינע שלעכטע מצות, ער זאל נאכגעבן פאר יעדן איינעם, זיין גוט מיט יעדן איינעם, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ב"ב ערך ותן)

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רבי'ן (קלד)

אין קורצן פון פריער: דער רבי זאגט פאר פאר ר' נתן דעם ספר האב-ב (ספר המדות) פון זיין העפט, און ר' נתן שרייבט עס אָפּ.

דער ספר האב-ב וואס דער רבי האט געהאט, איז געווען פיל גרעסער פון וואס מיר האבן, טאפלט און טריפלט, אזוי ווי דער רבי האט אָבער נישט געוואלט איבערגעבן און אָפּשרייבן אלע זיינע זאכן, האט ער נישט איבערגעגעבן זיין העפט פאר רבי נתן איבערצושרייבן, נאר ער האט זיך אליין מטריח געווען פארצוזאגן מיט זיין הייליג מויל ווארט ביי ווארט פון זיינע פתבים, און רבי נתן האט עס אָפּגעשריבן.

מען האט געהערט דעמאלט פון הייליגן רבי'ן אז אויפ'ן אות "רפואה" אליין האט ער געהאט אסאך בויגנס פתבים, ער האט עס אָבער נישט געוואלט איבערגעבן.

אויף איז ביים רבי'ן געווען אָפּגעשריבן ביי יעדע זאך די מראי מקומות צוגעצייכנט פון וואו ער האט גענומען זיינע השגות און מדות, ווען ער האט עס אָבער פאָרגעליינט פאר רבי נתן האט ער נישט געוואלט דערמאָנען די מראי מקומות.

תפז

אין יעדע צייט האט איינמאל פאסירט אין א שבת קודש אז דער רבי האט זייער שטארק פארשעמט רבי נתן. געווען איז דאס ווען רבי נתן האט געגעסן די סעודות שבת ביים רבי'ן, און דער רבי האט אים אנגעהויבן פארשעמען און זאגן, "דו ביסט אן איש מכובד?!", און ער האט אים ווייטער אריינגעזאגט וואס ער האט געזאגט, און רבי נתן האט דערנווייל ווייטער געגעסן ווי געווענליך. האט דער רבי זיך אנגערופן, "איך ווייס נישט! אז מען פארשעמט א מענטש, הערט ער אויף צו עסן, און דו עסט?!" רבי נתן האט גארנישט געענטפערט, נאר ווייטער געגעסן. דערנאך האט אים דער רבי געזאגט, "איך הייס דיר טאקע, זאלסט נישט עסן!", דעמאלט האט רבי נתן אראפגעלייגט דעם לעפל און מער נישט געגעסן.

רבי אברהם בן רבי נחמן האט דאס מסביר געווען, אז דער רבי האט חושש געווען נישט צו לערנען תורה מיט א תלמיד שאינו הגון, דעריבער האט ער אים פארשעמט, און אויב וועט ער עס מקבל זיין באַהבה, וועט ער זיין א תלמיד הגון.

נאך שבת האט דער רבי זיך ארויסגעלאזט אין וועג, און איז צוריק געקומען נאך עטליכע טעג, און דעמאלט האט ער זייער שטארק מקרב געווען רבי נתן, ער האט אים ארויסגעוויזן א שטארקע ליבשאפט, און אים זייער שטארק מחזק געווען אז ער זאל נישט מרא פון קיין שום זאך, ער זאל זיך האלטן זייער שטארק זיין גאָנץ לעבן.

פאָרענצונג קומט א"ח - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

>>>>> וויס

צו נעמען אין די הענט אריין, דארף א איד וויסן אז ס'איז קיינמאל צו שפעט, מ'קען אויב אנהויבן פון ניי, ווען מ'דערמאנט זיך נאר קען מען גלייך צוריק קומען צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער נעמט אויף יעדן איינעם, סיי ווען, מיט ברייטע ארעמעס.

נאך ברכת המזון האבן עטליכע טאלאנטפולע אינגעלייט אויפגעשפילט א הערליכע פארשטעלונג ארויסצוברענגען די נארישקייט פון מענטשן וואס זוכן א לעזונג פאר זייערע פראבלעמען איבערהאל נאר נישט ביים אייבערשטן, ובפרט מיט טערעפי וואס פארנארט מענטשן אז מען גייט געהאלפן ווערן, און צום סוף זעט מען זיך ביים זעלבן פלאץ וואו מען האט אנגעהויבן, ווען מען נעמט אבער די עצות פון הייליגן רבי'ן, גייט מען ארויס פון אלע סארט פראבלעמען, מען ווערט געהאלפן מיט אלעס וואס מ'דארף, ספעציעל אז מען נעמט די עצה פון התבודדות מיט א שטארקייט, זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך אלעס וואס ליגט אויפ'ן הארץ.

די אנווענדע האבן נאר שטארק הנאה געהאט פונעם שפיל, וואס איז געווען גאר אינטערעסאנט און פרייליך, און צו די זעלבע צייט שטארק ארויסגעברענגט דעם מוסר השכל. והימים האלה נזכרים ונעשים!

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי גרייט מען זיך צו

פסח פרייליכערייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט א בריוו וואס איר האט געשריבן ווי אזוי מ'קען האבן א פרייליכע יום טוב, דאס האט מיר זייער איבערגענומען, צו זען ווי אזוי מ'קען זיך צוגרייטן צו א יום טוב מיט רויאגקייט און שמחה, א גרויסן יישר כח.

איך האב געוואלט בעטן אויב איר קענט שרייבן נאך איבער די גרויסקייט פון פסח, ווי אזוי מ'קען זיך צוגרייטן צום יום טוב ווי עס דארף צו זיין פון א רוחניות'דיגע שטאנדפונקט. און אויף אויב איר קענט שרייבן ווי אזוי מ'דארף זיך אומגיין מיט'ן רייניגן לכבוד פסח, ווי אזוי מ'קען דאס טון אויף א נארמאלן אופן, נישט מיט קיין משוגעניץ.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך פארברענט ער אלע קליפות און זיי קענען נישט האבן קיין שליטה אויף אים, ווייל די גאנצע זאך פונעם ס"מ איז עצבות און מרה שחורה, וויינען און קלאגן, מה שאין פן ביים אייבערשטן שטייט (דבר הנמים א טו, כז): "עו וחדנה במקומו", עס הערשט א שמחה; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפת אמת): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה", דער אייבערשטער רועט נישט ביי איינעם וואס איז טרויעריג, נאר ביי א מענטש וואס איז פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ביי די קדושה און אזוי אויף פארקערט, ווען א מענטש איז בעצבות איז ער ביי די טומאה. דאס איז די וועג ווי אזוי א מענטש קען זיך מעסטן וואו ער האלט אויף דער וועלט.

דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף שמחה, ווייל דאס איז דער שליסל צו אלע מדריגות און צו אלע הייליגקייטן. ווען א מענטש דינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע שלעכטס און דאס איז א שמיחה אויף פגם הברית, אזוי ווי עס שטייט (תהילים קד, לד-ה): "אנכי אשמה בה", יתמו חטאים מן הארץ, וישעים עוד אינם", ווען איך פריי זיך מיטן אייבערשטן איז: יתמו חטאים מן הארץ - איז מער נישט דא קיין עבירות (עיינ ליכטי מוה"ד, חלק א, סימן קסט).

בפרט ווען מיר גרייטן זיך צו דעם גרויסן יום טוב פסח ווען מען איז זוכה ארויס צו גיין פון די טומאה, ווייל פסח גייט דאך יעדער איד ארויס פון גלות מצרים אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קטז): "חביב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים", דארף מען נאכמער מתפלל זיין אויף שמחה, ווייל אין די זעלבע צייט קומט דער יצר הרע און זוכט ווי אזוי ער קען אויפטרעגן דעם איד, ווי אזוי ער קען אים ארוועק גנב'ען זיינע מדריגות און זיינע קדושות, ער זוכט ווי אזוי ער קען מאכן אז דער טאטע זאל זיך אויפטרעגן אויף די קינדער, אדער מאן און ווייב זאלן זיך צעאנפערן וכו'.

דערפאר דארף מען האבן ישוב הדיעת און געדענקען נישט צו שרייען און זיך אויפטרעגן אויף די שטוב; מענטשן מיינען אז "שטויב איז חמץ און קינדער זענען די קרבן פסח. מוהרא"ש שלעגט זאגן: "מען דארף געדענקען ווען מען מאכט פסח'דיג אז שטויב איז נישט קיין חמץ און קינדער זענען נישט קיין קרבן פסח", אזוי אויף דארף מען געדענקען אז א משהו פסע איז מ'דארף יתא און א משהו עצבות איז חמץ גמור - אויף דעם העלפט נישט קיין ביטול א גאנץ יאר.

מען דארף זיך פרייען מיט די מצוות בפשיטות, ווייל דער רבי זאגט (ליכטי מוה"ד, חלק ב, סימן יב): "יעקר הדידות הוא רק לילך בהמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פירט זיך פשוט אן קיין חכמות.

דער רבי איז געווען זייער שטארק קעגן חומרות (עיינ שחות קרו"ן, סימן רלה) ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודת נה אג): "אין הקדוש ברוך הוא פא בטרוניא עם ברויחיו", נאך זאגן חז"ל (ברכות מה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", דער אייבערשטער האט נישט געגעבן די תורה פאר מלאכים נאר פאר אונז מענטשן לויט דעם וועג ווי אזוי מיר קענען דאס מקיים זיין; דאס איז לגבי סתם חומרות, אָבער אפילו אויף דאס וואס שטייט פון די פריערדיגע (עיינ בספר תרי"ב, פרק סא) אז יעדער איד זאל נעמען א מצוה וואס אין דעם וועט ער זייער מקפיד זיין און מקמיר זיין מיט אלע הידורים וכו', אזוי ווי מען זעט אין די גמרא (שבת קיח): "אביבך במאי דהיר טפי' וכו'", מיט דעם אלעס זאגט דער רבי אז מען מיינט נישט צו זאגן אז דער מענטש זאל אריינלייגן אין די מצוה חומרות פון שטות, שגעון און מרה שחורה, מען מיינט נאר צו זאגן אז ער זאל נעמען איין מצוה וואס אין דעם מצוה זאל ער מדקדק זיין אן קיין נארישע חומרות. הלואי זאלן מיר זוכה זיין צו מקיים זיין אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה בפשיטות, ווייל דער עיקר אידישקייט איז תמימות <<<<<

ופקשיות, מען זאל זיך פרייען מיט די תורה ומצוות; עיין פ.ש.

אפילו לגבי חמורות אום פסח האט דער רבי נישט געהאלטן אז מען זאל מקפיד זיין מיט חמורות וואס ברענגט מרה שחורה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שטענדיקייט פון חמורות וכו' איז ער אויף אריין געפאלן אין דעם. ווען עס איז געקומען דער יום טוב פסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; געדעס מאל איז אים אריינגעקומען נאך און נאך חמורות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פסח, ווי אזוי קען איך אקטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פסח אן קיין חשש חמץ? דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס האט נישט צו קומען צו דעם קיין משאוי חמץ, ביז דער רבי האט געטראכט אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען "קוואל וואסער", ווייל א קוואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער פסח אן קיין שום חשש חמץ. אבער דאךט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קוואל וואסער, האט ער געטראכט אנוועק צו פארן מיט די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קוואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חמורות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דאך איך נישט קיין חמורות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליינס".

אז מיר שטייען יעצט פאר אזא הייליגע יום טוב דארפן מיר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצוות, אזוי ווי דער הייליגער ארז"ל האט געזאגט (עיין הקדמת ספר חרדים) אז ער איז צוגעקומען צו אלע זיינע מדרגות נאר צוליב דעם וואס ער האט זיך געפריידט מיט די מצוות פונעם אייבערשטן, אפילו מען זאל אים געבן די גאנצע געלט פון דער וועלט וואלט ער נישט אנוועק געגעבן קיין שום מצוה.

אז א איד פריידט זיך מיט די מצוות איז א סימן אז ער האט א ריינע אמונה און ער האט נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות שמחה א) "קשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו", ווען א מענטש פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט, איז א סימן אז דער מענטש איז אן ערליכער איד. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלען זאלען האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה ורקלה פקודי תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אהרן פארטוגאל הי"ו
צו די שמחה פון זיין זון למזל טוב
החתן שמעון הי"ו
עב"ג בת מו"ה אלי' קורץ הי"ו
מו"ה חיים ישעי' דעפרים הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

זייט מתפלל!

פאר ר' יצחק בן פיילגאל
פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' תורה וועלט באוויינט די פטירה פון הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי זצ"ל

"נהפך לבלב מחולנו" האט זיך ארויס געשריגן פון די הערצער פון כלל ישראל, ווען מען האט געהערט פאראנגענומען ערב שבת קודש, שושן פורים, אז דער גאון וצדיק וואס האט געשאקלט וועלטן מיט זיינס א ווארט, איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא, צום ווייטאג פון אלע שיכטן פון כלל ישראל.

שבת קודש, ווען עס איז אויסגעקומען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א צו רעדן ביי סיפורי מעשיות און ביי שלש סעודות, האט דער ראש ישיבה ארויסגעברענגט די גרויסע התמדת התורה פונעם גרויסן גאון, ווי ער האט יעדעס יאר מסיים געווען ערב פסח ביי תענית בכורים נישט איין מסכת נאר כל התורה כולה. יעדע רגע איז געווען ביי אים אויסגענוצט און אויסגענוצט, ער האט געהאט שיעורים צו ענדיגן יעדעס יאר, גאנץ ש"ס בבלי, ש"ס ירושלמי, אלע ברייתות, אלע מדרשים, זוהר הקדוש, די ספרי הפוסקים, ווי דער רמב"ם, ארבעה טורים, שולחן ערוך, און נאך, וואס ער האט אנגעהויבן ערב פסח, און געענדיגט מיט צוועלף חדשים שפעטער, און אין אן עיבור יאר, ווי היי יאר תשפ"ב, האט ער עס געענדיגט אום פורים, און פלעגט אויסנוצן דעם צווייטן חודש אדר, דורכצוגיין און מחבר זיין א ספר איבער אן ענין, און יעצט אום שושן פורים, א טאג נאכן מסיים זיין כל התורה כולה צענדליגע מאל, האט ער צוריק געגעבן זיין נשמה צום אייבערשטן, און עס קומט ארויף אויבן א לעבעדיגע ספר תורה, אן אנגעפולטער ארון הקודש מיט צענדליגע מאל כל התורה כולה.

אבער דא קומט דער ס"ם צו גיין און וויל אונז צוברעכן און מאכן טראכטן כאילו דער אייבערשטער האט געגעבן זיין זיסע און לעכטיגע תורה נאר פאר די געצילטע צדיקים און גאונים. "ניין", האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט, "דער גרויסער גאון רבי חיים זצ"ל איז נישט געווארן א גאון דורך א גוטע קאפ, אדרבה, ער האט אלע זיינע יארן פון אלס קינד נאך געזאגט ש"ס, געזאגט אלע הייליגע ספרים, און ווי דער גאון האט עדות געזאגט אויף זיך, האט ער שוין פאר זיין בר מצוה אנגעהויבן דורכצואגן ש"ס, און ווי אלע וואס האבן געזען דעם גאון קענען עדות זאגן, אז אזוי האט ער זיך געפירט כל ימיו, ווי מען האט געזען ווי ער זאגט דורך ש"ס, און אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט אין שיחות הר"ן סימן ע"ו, "אין צריכים בלימוד רק האמירה בלבד, וממילא יבין", ביים לערנען דארף מען נאר זאגן די ווערטער, און צום סוף וועט מען ממילא פארשטיין. און דאס האט טאקע פאסירט ביים דעם גרויסן גאון, ווי די הייליגע תורה האט געעפנט זיין קאפ, און עס איז נישט דורך קיין לאנגע צייט, און מיט זיין גרויס התמדה האט ער זוכה געווען אז ער האט געקענט כל התורה כולה, יעדע אזוי-גערופענע פארשטופטע מאמר חז"ל, איז געווען ביי אים כמנהג בקופסא.

דער גרויסער גאון האט טאקע מוודד געווען אנדערע אז זיי זאלן אויך אזוי טון, און אז מען זאל אויסלערנען פאר די קינדער אז מען זאל זאגן ש"ס און זיך מאכן א ציל צו ענדיגן ש"ס אויף די בר מצוה. דער ראש ישיבה האט געזאגט, יעצט איז די צייט זיך מחוק צו זיין אין התמדת התורה, אנצופילן דעם גרויסן חלל וואס דער גאון האט געלאזט אויף דער וועלט, "הייב אן זאגן ש"ס", האט דער ראש ישיבה געזאגט, "אפשר וועסטו זוכה זיין צו ווערן דער קומענדיגער רבי חיים!"
דבריהם הן הן זכרונם!

פרייליכע פורים טעג אין ישיבה

אום פורים נאכמיטאג האבן אנשי שלומינו זיך צוזאם גענומען צו די סעודת פורים בהיכל הישיבה, נאך די סעודה האט מען ארויסגעלאזט אין פייערליכע טעגן בתופים ובמחוללות, און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים, בימים ההם - וואס מיר זענען ניצול געווארן פון המן הרשע, און מקבל געווען די תורה פון פריש - "קימו וקבלו היהודים". ובזמן הזה - אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן, וואס לערנט אונז שטענדיג אנגעהויבן פון פריש, זיך נישט לאזן פארפירן פונעם יצר הרע, נאר שטענדיג נאכאמאל צוריק קומען צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, און אזוי וועלן מיר זיכער שטענדיג מצליח זיין. פאר לאנגע שעות האט מען געטאנצן אויף דעם גענוג, "אפילו איך ווייס איך בין געווען נישט גוט, ווייס איך אז איך קען נאכאלץ זיין גוט, הייליגער באשעפער איך הייב אן פון יעצט".

א גרויסער עולם אנשי שלומנו זענען זיך צוזאם געקומען פון נאנט און ווייט זיך צו פרייען אינאיינעם, און מיט'ן אייבערשטנס הילף האט מען זיכער גע'פועלט' ישועות און רפואות פאר די גאנצע יאר.

מוצש"ק איז פארגעקומען די סעודת שושן פורים, הונדערטער אידן זענען זיך צוזאם געקומען, מען האט זיך געוואשן צו די סעודה און גענינגען זמירות פון מוצש"ק, דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט איבער דעם וואס דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן, "שושן פורים איז אויך פורים", דאס איז געווען ווען רבי נתן האט אין יאר זייער שטארק געוואלט אנקומען צום רבי'ן אויף פורים, אבער למעשה איז ער ערשט אנגעקומען אום שושן פורים. און דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויסגעברענגט אז דאס איז א שטארקע לימוד פאר אונז, אז נישט קיין חילוק וואס מ'האט אליין פארפאסט, אפילו מ'שפירט אז מ'איז אנגעקומען שפעט, מ'האט זיך דערמאנט שפעט זיך <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
און מיר וועלן פרובירן בעדיה נש צו שיקן צו אייך אהיים

רוסלאנד-אוקריינא

חיזוק, דרשות, ניגונים, און ברייו; איבער די אנגייענדע מלחמה אין אוקריינא, וואס דארף זיין אונזער בליק, ווי אזוי האלט מען זיך רואיג
קול ברסלב
212-444-9191
1, 4, 6

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידיזשינג **347-630-2876**